
Rishabha Gita from Bhagavata Purana

——
ऋषभगीता भागवतमहापुराणान्तर्गता

——

Document Information

Text title : RiShabhagItA bhAgavatamahApurANAntargatam

File name : RiShabhagItAbhAgavatam.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Proofread by : Sunder Hattangadi, PSA Easwaran

Description-comments : Bhagavatam Skandha 5 adhyAya 5 and 6

Latest update : June 29, 2013, December 30, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 30, 2022

sanskritdocuments.org

Rishabha Gita from Bhagavata Purana

ऋषभगीता भागवतमहापुराणान्तर्गता

पञ्चमोऽध्यायः ५.५

ऋषभ उवाच

नायं देहो देहभाजां नृलोके कष्टान् कामानर्हते विद्भुजां ये ।

तपो दिव्यं पुत्रका येन सत्त्वंशुद्धेद्यस्माद्ब्रह्मसौम्यं त्वनन्तम् ॥ १ ॥

महत्सेवां द्वारमाहुर्विमुक्तेस्तमोद्वारं योषितां सङ्गिसङ्गम् ।

महान्तस्ते समयित्ताः प्रशान्ता विमन्यवः सुदृढः साधवो ये ॥ २ ॥

ये वा मयीशे कृतसौदृढार्थाजनेषु देहभरवार्तिकेषु ।

गुणेषु जायाऽऽत्मजरातिमत्सुन प्रीतियुक्ता यावदथाश्च लोके ॥ ३ ॥

नूनं प्रमत्तः कुरुते विकर्म यद्विन्द्रियप्रीतय आपृणोति ।

न साधु मन्ये यत आत्मनोऽयमसत्रपि क्लेशश्च आस देहः ॥ ४ ॥

पराभवस्तावदबोधजातो यावन्न जिज्ञासत आत्मतत्त्वम् ।

यावच्छ्रियास्तावद्विदं मनो वैकर्मात्मकं येन शरीरबन्धः ॥ ५ ॥

अेवं मनः कर्मवशं प्रयुङ्क्ते अविद्ययाऽऽत्मन्युपधीयमाने ।

प्रीतिर्न यावन्मयि वासुदेवेन मुख्यते देहयोगेन तावत् ॥ ६ ॥

यदा न पश्यत्ययथा गुणोडांस्वार्ये प्रमत्तः सडसा विपश्चित् ।

गतस्मृतिर्विन्दति तत्र तापानासाद्य मैथुन्यमगारमज्ञः ॥ ७ ॥

पुंसः स्त्रिया मिथुनीभावमेतन्तयोर्मिथो लृढयग्रन्थिमाहुः ।

अतो गृहक्षेत्रस्युतामवितैर्जनस्यमोहोऽयमहं ममेति ॥ ८ ॥

यदा मनो लृढयग्रन्थिरस्य कर्मानुबध्दो दृढ आश्रयेत ।

तदा जनः सम्परिवर्ततेऽस्मान्मुक्तः परं यात्यतिहाय हेतुम् ॥ ९ ॥

हंसे गुरौ मयि भक्त्यानुवृत्त्या वितृष्णया द्वन्द्वतितिक्षया च ।

सर्वत्र जन्तोर्व्यसनावगत्या जिज्ञासया तपसेहा निवृत्त्या ॥ १० ॥

मत्सर्भभिर्मत्सथया य नित्यम्मद्देवसङ्गाद्गुणकीर्तनान्भे ।
निर्वैरसाम्योपशमेन पुत्रा जिडासया देडगोडात्मबुद्धेः ॥ ११ ॥
अध्यात्मयोगेन विविक्तसेवयाप्राणोन्द्रियात्माभिजयेन सध्यङ् ।
सथ्श्रद्धया भ्रम्रयर्थेण शश्रदसम्प्रमादेन यमेन वायाम् ॥ १२ ॥
सर्वत्र मद्भावावियक्षाणेन ज्ञानेन विज्ञानविराजितेन ।
योगेन धृत्युधमसत्त्वयुक्तो लिङ्गं व्यपोडेत्कुशलोऽडमाप्यम् ॥ १३ ॥
कर्माशयं लुदयग्रन्थिबन्धमविधयाऽऽसादितमप्रमत्तः ।
अनेन योगेन यथोपदेशं सम्यग्व्यपोख्योपरमेत योगात् ॥ १४ ॥
पुत्रांश्च शिष्यांश्च नृपो गुरुर्वा मल्लोककामो मधनुगुडार्थः ।
धत्थं विमन्युरनुशिष्यादतज्ज्ञान्न योजयेत्सर्मसु कर्मभूढान् ।
कं योजयन् मनुजोऽर्थं लभेत निपातयन् नष्टदृशं छि गते ॥ १५ ॥
लोकः स्वयं श्रेयसि नष्टदृष्टिर्योऽर्थान् समीडेत् निकामकामः ।
अन्योन्यवैरः सुभलेशडेतीरन्तद्गुणं य न वेद भूढः ॥ १६ ॥
कस्तं स्वयं तदभिज्ञो विपश्चिदविधायामन्तरे वर्तमानम् ।
दृष्ट्वा पुनस्तं सधृष्टः कुबुद्धिं प्रयोजयेद्दुत्पथगं यथान्धम् ॥ १७ ॥
गुरुर्न स स्यात्स्वजनो न स स्यात्
पिता न स स्याज्जननी न सा स्यात् ।
दैवं न तत्स्यान्न पतिश्च स स्या-
न्न भोययेधः समुपेतमृत्युम् ॥ १८ ॥
धदं शरीरं मम दृर्विभाव्यं सत्त्वं छि मे लुदयं यत्र धर्मः ।
पृष्ठे कृतो मे यदधर्म आरादतो छि मामृषभं प्राडुरार्याः ॥ १९ ॥
तस्माद्भवन्तो लुदयेन जाताःसर्वे मडीयांसममुं सनाभम् ।
अक्विलष्टबुद्ध्या भरतं भजध्वं शुश्रूषणं तद्भरणं प्रजानाम् ॥ २० ॥
भूतेषु वीरुद्भ्य उदुत्तमा ये सरीसृपास्तेषु सभोधनिष्ठाः ।
ततो मनुष्याः प्रमथास्ततोऽपि गन्धर्वसिद्धा विबुधानुगा ये ॥ २१ ॥
देवासुरेभ्यो मधवत्प्रधाना दक्षादयो भ्रम्रसुतास्तु तेषाम् ।
भवः परः सोऽथ विरिञ्चवीर्यः स मत्परोऽडं द्विजदेवदेवः ॥ २२ ॥
न भ्राह्मणैस्तुलये भूतमन्यत्यश्यामि विप्राः किमतः परं तु ।

यस्मिन् नृभिः प्रभुतं श्रद्धयाऽभ्रामि कामं न तथाऽत्रिडोत्रे ॥ २३ ॥

धृता तनूरुशती मे पुराणी येनेऽ सत्त्वं परमं पवित्रम् ।

शमो धमः सत्यमनुग्रहश्च तपस्तितीक्ष्णानुभवश्च यत्र ॥ २४ ॥

भक्तोऽप्यनन्तात्परतः परस्मात्स्वर्गापवर्गाधिपतेर्न किञ्चित् ।

येषां किमु स्यादितरेण तेषामकिञ्चनानां मयि ભક્તિભાજામ્ ॥ २५ ॥

सर्वाणि मद्भिष्यतया भवद्भिश्चराणि भूतानि सुताध्रुवाणि ।

सम्भावितव्यानि पदे पदे वो विविक्तदृग्भिस्तद् दुर्लभां मे ॥ २६ ॥

मनो वयो दृक्करणोऽदितस्य साक्षात्कृतं मे परिबर्लणं छि ।

विना पुमान् येन महाविमोहाद्वृत्तान्तपाशान्न विमोक्तुमीशेत् ॥ २७ ॥

श्रीशुक उवाच

अेवमनुशास्यात्मजान् स्वयमनुशिष्टानपि

लोकानुशासनार्थं मलानुभावःपरमसुदु-

द्वभगवान् ऋषभापदेश उपशमशीलाना-

मुपरतकर्मणां मलामुनीनां ભક્તિજ્ઞાન-

વૈરાગ્યલક્ષણં પારમહંસ્યધર્મમુપશિક્ષમાણઃ

સ્વતનયશતજયેષ્ઠે પરમભાગવતં

ભગવજ્જનપરાયણં ભરતં ધરણિપાલનાયા-

ભિષિચ્ય સ્વયં ભવન એવોર્વરિતશરીરમાત્ર-

પરિગ્રહ ઉન્મત્ત ઇવ ગગનપરિધાનઃ

પ્રકીર્ણકિંશ આત્મન્યારોપિતાહવનીયો

બ્રહ્માવર્તાત્પવવ્રાજ ॥ ૨૮ ॥

જડાન્ધમૂકબધિરપિશાયોન્માદકવદવધૂતવેષો-

ઽભિભાષ્યમાણોઽપિ જનાનાં ગૃહીતમૌનવ્રતસ્તૂષ્ણીં બભૂવ ॥ ૨૯ ॥

તत्र तत्र पुरग्रामाकरभेटवाटभर्वटशिभिरव्रजधोष-

સાર્થગિરિવનાશ્રમાદિષ્વનુપથમવનિચરાપસદૈઃ

પરિભૂયમાનો મક્ષિકાભિરિવ વનગજસ્તર્જનતાડના-

વમેહનષ્ટીવનગ્રાવશકુદ્રજઃપ્રક્ષેપપૂતિવાતદુરુક્તૈ-

સ્તદવિગણયન્નેવાસત્સંસ્થાન એતસ્મિન્ દેહોપલક્ષણે

સદપદેશ ઉભયાનુભવસ્વરૂપેણ સ્વમહિમાવસ્થાનેના-

સમારોપિતાહમ્મમાભિમાનત્વાદવિખણિડતમનાઃ

पृथिवीमेक्यरः परिबभ्राम ॥ ३० ॥

अतिसुकुमारकर्यरणोरःस्थलविपुलबाह्वसगलवदना-
 धवयवविन्यासः प्रकृतिसुन्दरस्वभावडाससुमुषो
 नवनलिनदलायमानशिशिरताराणायतनयनरुचिरः
 सदृशसुभगकपोलकर्णकण्ठनासो विगूढस्मितवदन-
 मधोत्सवेन पुरवनितानां मनसि कुसुमशरासनमुपध्यानः
 परागवलम्बमानकुटिलजटिलकपिशकेशभूरिभारो-
 ऽवधूतमलिननिजशरीरेण अलङ्गीत धवाद्दृश्यत ॥ ३१ ॥

यर्हि वाव स भगवान् लोकमिमं योगस्थाद्भ्रा
 प्रतीपमिवायक्षाणस्तत्प्रतिडियाकर्म भीभत्सितमिति
 व्रतमाजगरमास्थितः शयान अेवाभ्राति पिबति
 भादत्यवमेडति उदति स्म येष्टमान उच्यरित
 आदिगोधेष्टः ॥ ३२ ॥

तस्य उ यः पुरीषसुरभिसौगन्ध्यवायुस्तं देशं
 दशयोजनं समन्तात्सुरभिं यकार ॥ ३३ ॥

अेवं गोभृगकाकर्यया व्रजंस्तिष्ठन्नासीनः शयानः
 काकभृगगोचरितः पिबति भादत्यवमेडति स्म ॥ ३४ ॥

एति नानायोगयर्थाचरणो भगवान् डैवल्यपतिरृषभो-
 ऽविरतपरममडानन्दानुभव आत्मनि सर्वेषां भूताना-
 मात्मभूते भगवति वासुदेव आत्मनोऽव्यवधाना-
 नन्तरोदरभावेन सिद्धसमस्तार्थपरिपूर्णां योगैश्वर्याणि
 वैडायसमनोजवान्तर्धानपरकायप्रवेशदूरअलण्डीनि
 यदृश्योपगतानि नाञ्जसा नृपलुदयेनाभ्यनन्दत् ॥ ३५ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संछितायां
 पञ्चमस्कन्धे ऋषभदेवानुयरिते पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

षष्ठोऽध्यायः ५.६

राजोवाच

न नूनं भगव आत्मारामाणां योगसमीरितज्ञानावभर्जित-
कर्मभीजानां शैश्वर्याणि पुनः क्लेशदानि भवितुमर्हन्ति
यद्दृश्योपगतानि ॥ १ ॥

ऋषिरुवाच

सत्यमुक्तं किन्त्विह वा श्रेते न मनसोऽद्धा विश्रम्भ-
मनवस्थानस्य शठकिरात एव सद्गच्छन्ते ॥ २ ॥

तथा योक्तं -

न कुर्यात्किञ्चित्साभ्यं मनसि ह्यनवस्थिते ।
यद्विश्रम्भाख्यिराख्यीर्णं यस्कन्द तप शैश्वरम् ॥ ३ ॥

नित्यं ददाति कामस्य स्थिद्रं तमनु येऽरयः ।
योगिनः कृतमैत्रस्य पत्युर्जायेव पुंश्वली ॥ ४ ॥

कामो मन्युर्मदो लोभः शोकमोहभयादयः ।
कर्मबन्धश्च यन्मूलः स्वीकुर्यात्की नु तद्बुधः ॥ ५ ॥

अथैवमपिलोकोकपालललामोऽपि
विलक्षाणैर्जडवधूतवेषभाषाचरितै-
रविलक्षितभगवत्प्रभावो योगिनां
साम्परायविधिमनुशिक्षयन् स्वकलेवरं
जिडासुरात्मन्यात्मानमसंयवडित-
मनर्थान्तरभावेनावीक्षमाणः
उपरतानुवृत्तिरुपरराम ॥ ६ ॥

तस्य ह वा श्रेवं मुक्तलिङ्गस्य भगवत
ऋषभस्य योगभायावासनया देह षमां
जगतीमभिमानाभासेन सङ्कममाणः
कोङ्कुवेङ्कुटुकान् दक्षिणार्कण्टकान्
देशान् यद्दृश्योपगतः कुटकायलोपवन
आस्यकृताश्मकवल उन्माद एव
मुक्तमूर्धजोऽसंवीत श्रेव विचयार ॥ ७ ॥

अथ समीरवेगविधूतवेषुविकर्षणजतोऽ-
दावानलस्तद्ग्नमावेलिलानः सड तेन ददाह ॥ ८ ॥

यस्य किलानुचरितमुपाकर्ण्य कोङ्कुवेङ्कुटुकानां
राजार्द्धनाभोपशिक्ष्य कलावधर्म उत्कृष्यमाज्ञो
भवितव्येन विमोक्षितः स्वधर्मपथमकुतोभयमपडाय
कुपथपाप्मण्डमसमञ्जसं निजमनीषया मन्दः
सम्प्रवर्तयिष्यते ॥ ९ ॥

येन उ वाव कलौ मनुजापसदा देवमायाभोक्षिताः
स्वविधिनियोगशौचयारित्रविडीनादेवलेना-
न्यपप्रतानि निजनिजेश्चया गृह्णाना अस्नाना-
नायमनाशौचकेशोल्बुञ्चनादीनि कलिनाधर्मभङ्गुलेनो-
पहतधियो ब्रह्मब्राह्मणायज्ञापुरुषलोकविदूषकाः
प्रायेण भविष्यन्ति ॥ १० ॥

ते य ङ्यर्वाङ्गतनया निजलोकयात्रयान्धपरम्परया-
ऽऽश्रस्तास्तमस्यन्धे स्वयमेव प्रपतिष्यन्ति ॥ ११ ॥

अयमवतारो रजसोपप्लुतकैवल्योपशिक्षाणार्थः ॥ १२ ॥

तस्यानुगुणान् श्लोकान् गायन्ति -
अहो भुवः समसमुद्रवत्या द्वीपेषु वर्षेष्वधिपुण्यमेतत् ।
गायन्ति यत्रत्यजना मुरारेःकर्माणि भद्राण्यवतारवन्ति ॥ १३ ॥

अहो नु वंशो यशसावदातः प्रैयप्रतो यत्र पुमान् पुराणः ।
कृतावतारः पुरुषः स आद्यश्चयार धर्मं यदकर्महेतुम् ॥ १४ ॥

को न्वस्य काष्ठामपरोऽनुगच्छेन्मनोरथेनाप्यभवस्य योगी ।
यो योगमायाः स्पृहयत्युदस्ताङ्ग्यसत्तया येन कृतप्रयत्नाः ॥ १५ ॥

एति उ स्म सकलवेदलोकदेवब्राह्मणगवां
परमगुरोर्भगवत ऋषभाप्यस्य विशुद्धायरितमीरितं
पुंसां समस्तदृष्टारिताभिडरणं परममहामङ्गलायन-
मिदमनुश्रद्धयोपयितयानुशृणोत्याश्रावयति वावहितो
भगवति तस्मिन् वासुदेव अकान्ततो भक्तिरनयोरपि
समनुवर्तते ॥ १६ ॥

यस्यामेव कवय आत्मानमविरतं विविधवृजिनसंसार-
परितापोपतप्यमानमनुसवनं स्नापयन्तस्तथैव परया

निर्वृत्या ल्यपवर्गमात्यन्तिकं परमपुरुषार्थमपि
स्वयमासादितन्नो अेवाद्रियन्ते भगवदीयत्वेनैव
परिसमाप्तसर्वार्थाः ॥ १७ ॥

राजन् पतिर्गुरुलं भवतां यदूनां
दैवं प्रियः कुलपतिः कुव य डिङ्गुरो वः ।
अस्त्वेवमङ्ग भगवान् भजतां मुकुन्दी
मुक्तिं ददाति कर्त्तव्यिस्म न भक्तियोगम् ॥ १८ ॥

नित्यानुभूतनिजलाभनिवृत्ततृष्णः
श्रेयस्यतद्रयनया शिरसुभुङ्क्तेः ।
लोकस्य यः करुणयाभयमात्मलोक-
माप्यान्नमो भगवते ऋषभाय तस्मै ॥ १९ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
पञ्चमस्कन्धे ऋषभदेवानुयसिते षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

Proofread by Sunder Hattangadi, PSA Easwaran

—
Rishabha Gita from Bhagavata Purana
pdf was typeset on December 30, 2022
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

